

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 42/2013, referent a l'Ajuntament de Salou.

Antecedents

Primer.- En data 09/04/2013 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una entitat pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Salou, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

Entre d'altres, es denunciaven diverses qüestions relacionades amb l'enregistrament de les trucades vinculades al número de telèfon de la Policia Local, les mesures de seguretat en les dependències policials, i amb la recollida de determinades dades efectuada per l'Àrea de Recursos Humans de l'Ajuntament, relacionades amb els expedients personals dels agents de la Policia Local.

L'entitat denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 66/2013), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta fase d'informació, en data 06/05/2013 l'Autoritat va realitzar un acte d'inspecció a les dependències de la Policia Local de Salou, per tal de verificar determinats aspectes relacionats amb els fets denunciats. En aquell acte d'inspecció presencial els representants de l'Ajuntament de Salou van manifestar, entre d'altres, el següent:

1. Sobre les trucades telefòniques vinculades al número de telèfon de la Policia Local:
 - 1.1. Que s'enregistren totes les trucades, entrants i sortints, que s'efectuen al telèfon de la Policia Local (977 XX XX XX). També s'enregistren les converses mantingudes a través de l'emissora de la Policia Local.
 - 1.2. Que les converses es conserven entre 12 i 18 mesos.
 - 1.3. Que la finalitat de l'enregistrament de les trucades és per finalitats de seguretat pública i persecució de delictes.
 - 1.4. Que no es fa efectiu el dret d'informació a les persones afectades alienes a la Policia Local.
 - 1.5. Que el personal de la Policia Local coneix de la gravació de les trucades.
 - 1.6. Que a les converses gravades hi pot accedir únicament l'inspector en cap i el sotsinspector, així com el personal informàtic de l'Ajuntament per necessitats tècniques. Cada usuari autoritzat té un codi d'usuari i contrasenya personal.
 - 1.7. Que desconeixen quin fitxer dóna cobertura a aquest tractament.
2. Sobre la recollida de dades per part del servei de personal, a través d'entrevistes amb els agents de la Policia Local dutes a terme entre el mes de febrer i d'abril de 2013:

- 2.1. Que les dades que se sol·licitaven als agents de la Policia Local s'incorporen en el fitxer "gestió de personal".
- 2.2. Que les dades se sol·licitaven voluntàriament amb la finalitat d'un procés d'avaluació del personal, desenvolupat per la Policia Local i l'àrea de Recursos Humans de l'Ajuntament en el marc d'un pla de disseny de carreres professionals de la plantilla de la Policia Local.
- 2.3. Que alguns membres no van facilitar les dades, atès que era un procés voluntari.
- 2.4. Que se sol·licitaven les còpies del DNI, carnet de conduir i credencial policial. La credencial se sol·licitava per comprovar quin format tenia dita credencial als efectes de si era necessària la seva renovació pel format actual. Que el carnet de conduir se sol·licitava per comprovar que estava vigent, als efectes de verificar si podien conduir vehicles de la Policia Local.

3. Sobre les mesures de seguretat:

- 3.1. Que els comunicats d'interès policial s'exposen en un monitor de televisió ubicat en una sala de reunions. Que només hi accedeixen els agents de la Policia Local.
- 3.2. Que el monitor està sempre encès.
- 3.3. Que l'ús està destinat al personal de la Policia Local, llevat que puntualment hi pugui accedir el personal de neteja.
- 3.4. Que durant les visites a les instal·lacions de la Policia Local no s'accedeix a aquesta sala.
- 3.5. Que la porta no està tancada amb clau.
- 3.6. Que els documents en paper es destrueixen a través d'una destructora ubicada a la planta d'administració. Que hi ha una altra destructora a la planta baixa que s'ha espatllat recentment.
- 3.7. Que tots els documents amb dades personals es destrueixen a través de la destructora.

Així mateix, en aquella inspecció presencial duta a terme a la seu de la Policia Local de l'Ajuntament de Salou, el personal inspector de l'Autoritat va verificar, entre d'altres, el següent:

- Que a la zona de "briefing" hi ha un taulell on es publica informació d'interès policial en format paper.
- Que a les dependències de la Policia Local es disposa, com a mínim, d'una destructora.

Tercer.- També en el marc de la informació prèvia es va comprovar que l'Ajuntament de Salou és responsable, d'una banda, del fitxer "*Gestió de personal*", que té com a finalitat la "*gestió, manteniment i control de la informació necessària per a la elaboració de nòmines i la gestió del personal de l'ajuntament i la prevenció de riscos laborals*"; i de l'altra, del fitxer "*Intervenció policial*" el qual té com a finalitat la "*gestió i control dels serveis policials, atestats, accident i les incidències de servei*" i en el qual s'incorporarien les dades recollides mitjançant l'enregistrament de les trucades telefòniques. Ambdós fitxers es troben inscrits al Registre de Protecció de Dades de Catalunya.

Quart.- En data 11/07/2013 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Salou, en primer lloc, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4 LOPD; en segon lloc, per una presumpta infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) en relació amb l'article 5; i en tercer lloc, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.h) en relació amb l'article 9, tots ells de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el 17/07/2013.

En el mateix acord d'inici es van explicitar els motius pels quals no s'efectuà cap imputació respecte a d'altres fets que també s'havien denunciat, que s'enumeren a continuació amb una breu menció al motiu pel qual no va ser objecte d'imputació. D'una banda, respecte al fet denunciat referent a la recollida de dades dels agents policials per part de l'Àrea de Recursos Humans de l'Ajuntament, s'argumentà que la dita recollida de dades s'emmarcava en la gestió de personal. D'altra banda, quant a la denúncia sobre la suposada manca de destructores de documents a les dependències policials, s'exposava que es verificà l'existència d'almenys una destructora en aquelles dependències, la qual, deixant de banda que no és aquest l'únic sistema per rebutjar documentació, es va considerar que serviria per donar compliment a la mesura de seguretat prevista a l'art. 92.4 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la LOPD (en endavant, RLOPD).

En el plec de càrrecs es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenients per a la defensa dels seus interessos.

Cinquè.- L'Ajuntament de Salou va formular al·legacions al plec de càrrecs mitjançant escrit de 20/08/2013.

Sisè.- En data 08/11/2013 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Salou havia incorregut, en primer lloc, en una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4; i en segon lloc, en una infracció lleu prevista a l'article 44.2.c), en relació amb l'article 5, tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 13/11/2013, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat amb escreix sense que davant la proposta de resolució s'hagin formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Primer.- L'Ajuntament de Salou enregistra, sense cap tipus de limitació o distinció, totes les trucades, tant entrants com sortints, vinculades al número telèfon 977 XX XX XX de la Policia Local.

Segon.- En relació a l'enregistrament de les trucades esmentades al fet provat primer, l'Ajuntament de Salou no feia efectiu el dret d'informació de les persones afectades.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant el plec de càrrecs. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació allò més rellevant de la resposta motivada que donà la persona instructora a aquestes al·legacions que l'entitat imputada havia formulat davant el plec de càrrecs.

2.1.- Sobre l'enregistrament de les trucades (fet provat primer).

A efectes de justificar l'enregistrament de les trucades telefòniques, en el primer apartat del seu escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, l'entitat imputada exposava que el número de telèfon controvertit centralitza els requeriments urgents i d'emergència i també s'utilitza per activar i coordinar altres serveis d'emergències; així com que en *"alguna ocasió s'han rebut comunicats de col·locació d'explosius (...)".* D'altra banda, l'Ajuntament de Salou informava que s'havia reduït el període de conservació de les converses telefòniques a 3 mesos (en l'acte d'inspecció es manifestà que es conservava entre 12 i 18 mesos).

En la proposta de resolució l'instructor argumentava que abans de donar resposta a aquestes al·legacions, calia contextualitzar el tractament controvertit. Tal com manifestaren els representants de l'Ajuntament de Salou en l'acte d'inspecció presencial efectuat el 06/05/2013, l'entitat imputada enregistra totes les trucades, tant entrants com sortints, vinculades al número 977 XX XX XX, corresponent a la Policia Local.

Tal com es recorda al dictamen núm. 17/2008 d'aquesta Autoritat, el tractament que aquí s'aborda s'incorpora en un fitxer de les Forces i els Cossos de Seguretat els quals es troben regulats a l'article 22 de la LOPD, el qual estableix el següent:

"1. Els fitxers creats per les Forces i els Cossos de Seguretat que continguin dades de caràcter personal que, pel fet d'haver-se recollit per a finalitats administratives, han de ser objecte de registre permanent, estan subjectes al règim general d'aquesta Llei.

2. La recollida i el tractament per a finalitats policials de dades de caràcter personal per les Forces i els Cossos de Seguretat sense el consentiment de les persones afectades estan limitats a aquells supòsits i aquelles categories de dades que siguin necessaris per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals, i han de ser emmagatzemades en fitxers específics establerts a aquest efecte, que s'han de classificar per categories en funció del grau de fiabilitat.

3. La recollida i el tractament per les Forces i els Cossos de Seguretat de les dades a què fan referència els apartats 2 i 3 de l'article 7 es poden fer exclusivament en els supòsits en què sigui absolutament necessari per a les finalitats d'una investigació concreta, sens perjudici del control de legalitat de l'actuació administrativa o de l'obligació de resoldre les pretensions formulades, si s'escau, pels interessats que corresponen als òrgans jurisdiccionals.

4. Les dades personals registrades amb finalitats policials s'han de cancel·lar quan no siguin necessàries per a les investigacions que n'hagin motivat l'emmagatzematge.

A aquests efectes, s'ha de considerar especialment l'edat de l'afectat i el caràcter de les dades emmagatzemades, la necessitat de mantenir les dades fins a la conclusió d'una investigació o un procediment concret, la resolució judicial ferma, especialment l'absolutòria, l'indult, la rehabilitació i la prescripció de responsabilitat."

De conformitat amb el precepte que s'acaba de transcriure, hem de distingir si el fitxer policial té finalitats administratives, o bé, si té finalitats estrictament policials vinculades amb la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals, doncs en aquest darrer cas la recollida i tractament de les dades no requereix del consentiment de la persona afectada (art. 22.2 LOPD). Aquest règim específic policial presenta també altres particularitats en relació al règim general, com la possibilitat d'excepcionar el consentiment per al tractament de dades especialment protegides previstes als apartats 2 i 3 de l'art. 7 de la LOPD quan dit tractament sigui absolutament necessari per a una investigació concreta (art. 22.3 LOPD); o excepcionar el dret d'informació (art. 24.1 de la LOPD).

En qualsevol cas, amb independència de quina esdevingui la finalitat perseguida, els fitxers de les Forces i Cossos de Seguretat s'han d'ajustar al principi de qualitat de les dades previst a l'article 4 de la LOPD, i en conseqüència, també a la seva vessant de principi de proporcionalitat (art. 4.1 de la LOPD). En aquest sentit, l'article 4.1 de la LOPD es refereix al principi de proporcionalitat en els següents termes:

"1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut."

D'acord amb el precepte que s'acaba de transcriure, el responsable del fitxer o tractament només pot recollir les dades pertinents, adequades i no excessives d'acord amb la finalitat que justifica la seva recollida.

A aquest respecte, l'Ajuntament de Salou considera necessari l'enregistrament de les converses, en síntesi, per assolir finalitats policials vinculades a la prevenció d'un perill per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals. Certament es pot admetre la

necessitat d'enregistrar les converses per les finalitats policials esmentades, però no es pot dir el mateix de l'enregistrament d'aquelles converses entrants que tenen altres finalitats, com per exemple, finalitats administratives. En aquest sentit, tal com es pronuncià aquesta Autoritat per mitjà del dictamen núm. 7/2011, si bé en el desenvolupament de determinades funcions pròpies d'un cos de policia local es pot veure afectada la seguretat pública, tal vinculació no es pot inferir de totes les funcions efectuades per la policia local, ni que en relació amb la majoria de trucades efectuades al telèfon de la policia local es doni un perill real per a la seguretat pública.

Ans al contrari, és previsible que moltes de les trucades que es poden rebre a la policia local no estiguin vinculades ni a la investigació de delictes ni a la seguretat pública sinó a altres funcions atribuïdes a la policia local com ara la convivència ciutadana, l'ordenació del trànsit o infraccions administratives.

Per tant, caldrà que el responsable del fitxer o tractament pugui distingir si la trucada està vinculada o no a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o a la persecució de delictes. A aquest respecte, i a tall d'exemple, en el mateix dictamen núm. 7/2011 es recomanava disposar d'un sistema que permetés discriminar un i altre tipus de trucades o bé disposar d'un telèfon exclusivament per a trucades en matèria de seguretat pública o per a la persecució de delictes, on sí que podria resultar pertinent gravar la trucada, i altres telèfons, per a altres tipus de gestions, en els quals, no resultaria necessària i justificada la gravació, tal com s'infereix de les pròpies al·legacions formulades per l'entitat imputada davant el plec de càrrecs. Així mateix, pel que fa a les trucades sortints, l'Ajuntament de Salou tampoc no ha acreditat la necessitat del seu enregistrament.

És per això que, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, l'enregistrament indiscriminat o sense cap tipus de distinció de totes les trucades al número de telèfon indicat al punt primer de l'apartat de fets provats, tant entrants com sortints, s'ha de considerar un tractament excessiu, i per tant una vulneració el principi de qualitat, en la seva vessant de proporcionalitat.

Un cop rebutjades doncs les al·legacions de l'Ajuntament davant el plec de càrrecs respecte al fet imputat primer, procedeix efectuar aquí una breu consideració -vinculada també al principi de proporcionalitat, si bé aquí en la seva vessant temporal- envers el període de conservació de les trucades telefòniques, si bé escau precisar que aquesta circumstància no és objecte del present procediment sancionador en la mesura que no fou imputada en el plec de càrrecs. Assentat l'anterior, l'Ajuntament informava que inicialment es conservaven les converses telefòniques durant un període comprès entre 12 i 18 mesos, termini que l'Ajuntament manifesta haver reduït a 3 mesos. A aquest respecte, es considera oportú efectuar la consideració següent, avançada per la persona instructora en la proposta, sobre el principi de proporcionalitat, i en concret sobre el deure de cancel·lació quan les dades han deixat de ser necessàries (art. 4.5 de la LOPD) i el termini de conservació abans de la seva eliminació.

El primer que cal dir és que la cancel·lació no suposa la supressió de les dades, sinó que implica el bloqueig d'aquestes. L'article 5.1.b) del RLOPD, al definir el concepte de cancel·lació especifica que el bloqueig consisteix en *"la identificació i reserva d'aquestes*

dades amb la finalitat d'impedir-ne el tractament excepte per posar-les a disposició de les administracions públiques, jutges i tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament i només durant el termini de prescripció de les responsabilitats esmentades. Transcorregut aquest termini s'ha de procedir a la supressió de les dades." En altres paraules, el bloqueig suposa que les dades de caràcter personal quedin fora dels circuits habituals d'explotació de les dades.

És per això que, tenint en compte que la cancel·lació de les dades i el consegüent bloqueig permeten també donar compliment a les finalitats que esgrimeix l'Ajuntament de Salou per justificar la conservació de les trucades telefòniques (requeriments d'estaments judicials i investigacions de delictes), tal com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, es recomana que es redueixi al mínim (per exemple, un mes) el termini previst per a la cancel·lació de les trucades, entès com a termini en què es conserven a partir del seu enregistrament, amb caràcter previ al seu bloqueig i posterior eliminació, un cop ja no siguin necessàries per atendre les eventuais responsabilitats.

2.2.- Sobre el dret d'informació (fet provat segon).

En relació amb el fet imputat segon, l'Ajuntament adduïa que no es feia efectiu el dret d'informació a les persones afectades atès que *"es prioritza la seguretat i integritat de les persones a un dret individual que pot ser exercit en qualsevol moment per l'interessat."*

Doncs bé, tal com s'ha avançat, l'article 24.1 de la LOPD estableix determinades excepcions al deure d'informació. En concret, el precepte esmentat, en la redacció resultant després de la sentència del Tribunal Constitucional núm. 292/2000, determina que:

"1. El que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 5 no és aplicable a la recollida de dades quan el fet d'informar-ne l'afectat (...) afecti la Defensa Nacional, la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals (...)."

En conseqüència, tal com exposava la persona instructora en la proposta de resolució, el deure d'informació es pot excepcionar quan es persegueixen finalitats policials vinculades a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals. Així, en aquells casos en què la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals no es pugui veure afectada, no es pot considerar pertinent excloure el deure d'informar el ciutadà de la recollida de les seves dades. Per tant, tal com indicava la persona instructora en la proposta de resolució, pel que fa a la resta de trucades que facin referència a altres funcions caldrà donar compliment al previst a l'article 5 de la LOPD, tot això sens perjudici que l'enregistrament d'aquestes trucades pugui ser considerat un tractament contrari al principi de proporcionalitat segons el que s'ha exposat en l'apartat 2.1 d'aquest fonament de dret, de tal manera que si la trucada no s'enregistra, al no haver-hi recollida de dades lògicament ja no cal informar.

Així les coses, tal com s'ha exposat en l'apartat anterior d'aquest mateix fonament de dret, escau diferenciar si les trucades vinculades al número de telèfon de la Policia Local, tant entrants com sortints, estan relacionades amb la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals, doncs en cas contrari serà necessari informar prèviament la persona

afectada –inclosos els agents de la Policia Local-, sempre i quan l'Ajuntament estimi necessari el seu enregistrament.

Tercer.- Els fets descrits al punt primer de a l'apartat de fets provats, relatius a l'enregistrament de les trucades telefòniques, es consideren constitutius de la infracció prevista a l'article 44.3.c) de la LOPD, que en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció de caràcter greu:

“c) Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i les garanties que estableixen l'article 4 d'aquesta protegir els accessos a dita sala per mitjà de portes dotades de sistemes d'obertura mitjançant clau o un altre dispositiu equivalent i garantir així que dita sala romandria tancada en absència del personal autoritzat.

Llei i les disposicions que el despleguen, excepte quan sigui constitutiu d'infracció molt greu.”

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 4 de la LOPD es refereix al principi de qualitat de les dades, que té diferents vessants, una de les quals és el principi de proporcionalitat, expressament recollit en l'article 4.1 de la LOPD quan prohibeix la recollida de dades excessives en relació amb la finalitat perseguida:

“1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.”

Doncs bé, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que l'Ajuntament de Salou enregistrava totes les trucades, tant entrants com sortints, vinculades al número de telèfon de la Policia Local, sense que s'establís cap restricció o limitació al respecte. En aquest sentit, l'Ajuntament de Salou ha manifestat que l'enregistrament tenia com a finalitat la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o la repressió d'infraccions penals. És per això, que l'enregistrament d'aquelles trucades que no encaixen en dites finalitats, com per exemple, les vinculades a altres funcions atribuïdes a la Policia Local com ara la convivència ciutadana, l'ordenació del trànsit o infraccions administratives, s'ha de considerar un tractament excessiu.

Consegüentment, es considera que l'Ajuntament de Salou va vulnerar el principi de qualitat de les dades, la qual cosa és constitutiva d'una infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4, ambdós de la LOPD.

Quart.- Pel que fa als fets descrits al punt segon de l'apartat de fets provats, referents a la vulneració del deure d'informació en l'enregistrament de les trucades telefòniques, es consideren constitutius de la infracció prevista a l'article 44.2.c) LOPD, que en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, tipifica com a infracció de caràcter lleu:

“c) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seves dades de caràcter personal quan les dades les sol·liciti el mateix interessat.”

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 5.1 LOPD regula el dret d'informació, i determina al respecte que:

"1. Els interessats als quals se sol·licitin dades personals han de ser prèviament informats de manera expressa, precisa i inequívoca:

- a) De l'existència d'un fitxer o un tractament de dades de caràcter personal, de la finalitat de la recollida de les dades i dels destinataris de la informació.*
- b) Del caràcter obligatori o facultatiu de la resposta a les preguntes que els siguin plantejades.*
- c) De les conseqüències de l'obtenció de les dades o de la negativa a subministrar-les.*
- d) De la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.*
- e) De la identitat i la direcció del responsable del tractament o, si s'escau, del seu representant."*

El principi d'informació en la recollida de les dades de caràcter personal, previst a l'article 5 de la LOPD, és el pressupòsit necessari per a que el responsable del fitxer pugui tractar les mateixes. L'article esmentat determina clarament quin és el contingut d'aquest dret d'informació: informar al titular de les dades de forma precisa, expressa i inequívoca de l'existència del fitxer, així com de la seva finalitat i dels destinataris de la informació, del caràcter obligatori o voluntari a proporcionar les dades de caràcter personal, de les conseqüències de l'obtenció o de la negativa a subministrar-les, de la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició i de la identitat i direcció del responsable del tractament o del seu representant.

La Sentència del Tribunal Constitucional 292/2000, de 30 de novembre, al delimitar el contingut essencial del dret fonamental a la protecció de dades personals, ha considerat el principi d'informació com un element fonamental a la protecció de dades al declarar que: *"...el contenido del derecho fundamental a la protección de datos consiste en un poder de disposición y de control sobre los datos personales que faculta a la persona para decidir cuáles de esos datos proporcionar a un tercero, sea el Estado o un particular, o cuáles puedes este tercero recabar, y que también permite al individuo saber quién posee esos datos personales y para qué, pudiendo oponerse a esa posesión o uso. Estos poderes de disposición y control sobre los datos personales, que constituyen parte del contenido del derecho fundamental a la protección de datos se concretan jurídicamente en la facultad de consentir la recogida, la obtención y el acceso a los datos personales, su posterior almacenamiento y tratamiento, así como su uso o usos posibles, por un tercero, sea el Estado o un particular. Y ese derecho a consentir el conocimiento y el tratamiento, informático o no, de los datos personales, requiere como complementos indispensables, por un lado, la facultad de saber en todo momento quién dispone de esos datos personales y a qué uso los está sometiendo, y, por otro lado, el poder oponerse a esa posesión y usos.*

En fin, son elementos característicos de la definición constitucional del derecho fundamental a la protección de datos personales los derechos del afectado a consentir sobre la recogida y uso de sus datos personales y a saber de los mismos. Y resultan indispensables para hacer efectivo ese contenido el reconocimiento del derecho a ser informado de quién posee sus datos personales y con qué fin, y, el derecho a poder oponerse a esa posesión y uso requiriendo a quien corresponda que ponga fin a la posesión y empleo de los datos. Es decir,

exigiendo al titular del fichero que le informe de qué datos posee sobre su persona, accediendo a sus oportunos registros y asientos, y qué destino han tenido, lo que alcanza también a posibles cesionarios; y, en su caso, requerirle para que rectifique o los cancele”.

Val a dir que l'article 24 de la LOPD permet excloure el deure d'informar en aquells casos en què la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals pugui veure's afectada. No obstant això, tal com ja s'ha dit, en el present cas no totes les trucades telefòniques que s'enregistraven tenien per objectiu satisfer les finalitats esmentades. És per això, que en aquests casos no exclosos per l'art. 24 de la LOPD, s'havia de fer efectiu el dret d'informació de les persones afectades en els termes que disposa l'article 5.1 de la LOPD.

Consegüentment, es considera acreditat que l'Ajuntament de Salou va vulnerar el deure d'informació, la qual cosa és constitutiva d'una infracció tipificada com a lleu a l'article 44.2.c) en relació amb l'article 5 ambdós de la LOPD, atès que no va proporcionar la informació que exigeix l'article 5.1 de la LOPD a les persones de les quals es van recavar dades personals mitjançant la gravació de les converses telefòniques mantingudes amb la Policia Local de Salou.

Cinquè.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. És en virtut d'aquesta facultat que, tal com indicava la persona instructora, és procedent requerir l'Ajuntament de Salou per tal que al més aviat possible, i com a màxim en el termini de 10 dies a comptar des del dia següent a la notificació d'aquesta resolució, dugui a terme les següents actuacions:

5.1.- Pel que fa a l'enregistrament de trucades telefòniques vinculades al número de telèfon de la Policia Local, entrants o sortints, que no guardin relació amb la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals, és procedent requerir l'Ajuntament per tal que cessi en dit tractament, atès que no es considera necessari el seu enregistrament. A tal efecte, com s'ha avançat, l'Ajuntament de Salou podria implementar mecanismes que permetessin distingir si la trucada està vinculada a la seguretat pública a la persecució de delictes, com per exemple, disposar d'un telèfon exclusivament per a aquestes trucades específiques, on sí es podria enregistrar la trucada, i disposar d'altres telèfons per a la resta de gestions efectuades per la policia local, respecte els quals no estaria justificada la gravació de les converses telefòniques, amb caràcter general.

5.2.- Pel que fa al dret d'informació respecte l'enregistrament de les trucades telefòniques, entrants o sortints, atès que en l'apartat anterior es proposa requerir el seu cessament quan no estan vinculades a la seguretat pública o la persecució de delictes, no es considera necessari adoptar mesures correctores al respecte.

No obstant l'anterior, no és sobrer recordar que si l'Ajuntament de Salou considerés que per assolir una determinada finalitat –aliena a la seguretat pública o la persecució de delictes– resulta imprescindible l'enregistrament de les trucades telefòniques, hauria de fer efectiu el dret d'informació de les persones afectades.

Un cop s'hagi adoptat la mesura correctora descrita al punt 5.1 en el termini de 10 dies assenyalat a l'efecte, en el termini dels 10 dies següents l'Ajuntament de Salou haurà de donar-ne compte a l'Autoritat, sense perjudici de la facultat d'inspecció d'aquesta Autoritat per tal d'efectuar les verificacions corresponents.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Salou ha comès, en primer lloc, una infracció greu prevista a l'article 44.3.c) en relació amb l'article 4; i en segon lloc, una infracció lleu prevista a l'article 44.2.c), en relació amb l'article 5, tots ells de la LOPD.

Segon.- Requerir l'Ajuntament de Salou per tal que adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret cinquè, i acrediti davant aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per donar-hi compliment.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Salou.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila
Barcelona, 5 de desembre de 2013